

ת"פ 3446/10/16 - מדינת ישראל נגד א ב - בעצמו

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 3446-10-16 מדינת ישראל נ' ב

בפני בעניין: כבוד השופטת, סגנית נשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שרית כץ ועו"ד מורן ישראל
המאשימה נגד
א ב - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד ערן ראו
הנאשם

נוכח מתורגמן לשפה האמהרית מר מלקו

גזר דין

מבוא

1. במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת בני זוג.
2. לפי המיוחס בכתב האישום המתוקן, ביום 2.10.16 בשעה 19:48 לערך שהו הנאשם והמתלוננת בדירה במפעל ----- בין השניים התגלע ויכוח בעקבותיו ביקשה המתלוננת לעזוב את המקום ולחזור לביתה. אולם, הנאשם סרב לפתוח את שער המפעל. המתלוננת שבה וביקשה לעזוב את המקום ובתגובה, הנאשם קילל אותה והשליך צלחת לכיוונה. הצלחת פגעה בקיר ונתז גרם לפציעתה.
3. בהכרעת דין מיום 8.3.17 הורשע הנאשם, לפי הודאתו בכתב האישום המתוקן, בעבירה של כליאת שווא, לפי סעיף 377 רישא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 ובעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 382 (ג) לחוק העונשין.
4. לפי הסדר הטיעון הנאשם נשלח לעריכת תסקיר מבחן בעניינו.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם

5. לפי תסקיר שירות המבחן מיום 21.8.17, הנאשם בן 56, גרוש ולו חמישה ילדים משתי נשים. הנאשם נעדר עבר פלילי. הנאשם מתגורר מזה 10 שנים במפעל בו הוא מועסק. לפי התסקיר, הנאשם סובל ממצוקה כלכלית קשה ולו חובות גבוהים. כן תואר בתסקיר כי הנאשם והמתלוננת ניהלו מערכת זוגית במשך שנתיים וחצי והתגוררו יחד. הנאשם תיאר מערכת יחסים שלווה בביטויי קנאה, תוקפנות וחשדנות מצד המתלוננת, לצד צריכת אלכוהול משותפת בתדירות יומיומית. הנאשם נעדר מערכת תמיכה משפחתית משמעותית ונוטה לצרוך אלכוהול כמענה לקשייו הרגשיים, תוך טשטושם וצמצומם. הנאשם נטל אחריות

העבירות שיוחסו לו אולם הסביר כי היתה אלימות הדדית. להתרשמות שירות המבחן, אם יוטל על הנאשם מאסר בפועל, ולו בעבודות שירות, יהיה בכך כדי לפגוע במקום עבודתו הקבוע, המהווה עבורו גורם הזדהות, מטיב, המסייע לו לנהל אורח חיים תקין.

לאור האמור, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 180 שעות.

טענות הצדדים לעונש

6. בטיעוניה לעונש טענה באת כוח התביעה כי נפגעו הערכים של הגנה על שלומה ובטחונה של המתלוננת, והפרת אמון בתוך מערכת יחסים זוגית. כן הדגישה באת כוח התביעה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, כפי שניתן להתרשם מהחבלה שנגרמה למתלוננת ומעדותה של המתלוננת, וטענה כי מידת הפגיעה היא בינונית - גבוהה.

7. בטיעוניה לעונש, טענה באת כוח התביעה כי מתחם העונש ההולם, לאור נסיבות העניין ומדיניות הפסיקה, נע בין מאסר לתקופה של 8 חודשים ובין מאסר לתקופה של 18 חודשים, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים.

8. באת כוח התביעה ציינה את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה: הנאשם הודה במיוחס לו בסיום פרשת התביעה ומכאן שהחיסכון בזמן שיפוטי היה חלקי; לנאשם עבר פלילי בעבירה של תקיפת בת זוג, אולם מדובר בעבר ישן; לפי תסקיר שירות המבחן, אין הלימה בין העובדה כי הנאשם לא עבר כל תהליך של טיפול ובין ההמלצה לסיים את התיק ללא מאסר.

9. לאור האמור, טענה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם עונש של מאסר לתקופה של 10 חודשים, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים.

10. לטענת בא כוח הנאשם, בשל ניהול הליך ההוכחות, תוקן כתב האישום באופן משמעותי, כך שהוא משקף נסיבות מקלות בהרבה מאלו שנכללו מלכתחילה בכתב האישום. העבירות בוצעו על רקע שתיית אלכוהול משותפת. במהלך שמיעת הראיות התברר כי הנאשם כלא את המתלוננת באופן פסיבי, משמע שהשער היה נעול והוא לא פתח אותו לבקשתה. כן התברר, כי הנאשם לא איים על המתלוננת, וכי בדתה זאת ופרטים נוספים. כן עולה מהנסיבות שהתגלו, כי גם החבלה היתה מקרית כתוצאה מכך שהנאשם זרק צלחת ורסיס פגע בה. מכאן, שהיסוד הנפשי מצומצם.

11. לטענתו, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות.

12. עוד טען כי יש לקחת את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירות: הנאשם לקח אחריות על המיוחס לו בכתב האישום המתוקן; מצבו הכלכלי של הנאשם דל והוא חי בתוך המפעל שבו הוא עובד; הנאשם אמנם לא נענה להליך טיפולי, אולם זאת עקב דלותו; הקשר בינו ובין המתלוננת נותק; לנאשם עבר פלילי בעבירה שהתיישנה, ומכאן שאל לבית המשפט ליתן לכך כל משקל; שירות המבחן, אשר התרשם מהנאשם ומנסיבות העניין החריגות, המליץ להטיל על הנאשם צו שירות לתועלת הציבור. כן ציין שירות המבחן, כי אם יוטל על הנאשם מאסר ולו בעבודות שירות יהיה בכך כדי לפגוע בעבודתו הקבועה ובמקום מגוריו.

13. כן הוסיף, כי יש לקחת בחשבון את המלצות הוועדה לבחינת מדיניות הענישה בראשות השופט (בדימוס) דליה דורנר, וכי עתירת התביעה סותרת את המלצות הוועדה להפחית את השימוש בעונשי מאסר.

14. לטענת בא כוח הנאשם ניתן אף להרחיב את היקף צו השירות לתועלת הציבור, אם בית המשפט מוצא לנכון להטיל עונש חמור יותר מהמלצת שירות המבחן. מכאן עתר להטיל על הנאשם מאסר על תנאי, צו

דין והכרעה

15. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40ג לחוק העונשין).
16. מביצוען של עבירות כליאת שווא ותקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש נפגעים הערכים של הגנה על שלומם ובטחונם של נשים.
17. לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות לביצוע העבירות: במהלך שמיעת הראיות התברר כי העבירות בוצעו בנסיבות מקלות בהרבה מאלו שתוארו מלכתחילה בכתב האישום. למרות שכתב האישום המתוקן מייחס עבירות חמורות הנסיבות המפורטות מקלות יחסית. העבירות בוצעו על רקע שתיית אלכוהול משותפת וריב בין הצדדים. הנאשם נעל את השער ללא קשר לאירוע וסירב לפתוח השער לבקשת המתלוננת. נגרמה למתלוננת חבלה חמורה, אולם זאת כתוצאה מפגיעת רסיס שעף לעברה לאחר שהנאשם זרק צלחת על הרצפה, ולא ישירות לכיוונה.
18. מדיניות הפסיקה בעבירות מסוג זה ובנסיבות דומות היא מגוונת ותלויה עד מאוד בנסיבות העניין, בחומרת הכליאה ומעשה התקיפה, ובנסיבותיו האישיות של הנאשם (ראו, למשל: רע"פ 4968/14 **פייבושנקו נ' מדינת ישראל** (17.7.14); ת"פ (ת"א) 15169-08-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.2.16); ת"פ (עכו) 14666-08-09 **מדינת ישראל נ' חמדאן** (11.7.12); ת"פ (חד') 42378-06-10 **מדינת ישראל נ' מחאג'נה** (10.8.10)).
19. לאור האמור, אני קובעת כי מתחם הענישה ההולם את העבירות בהן הורשע הנאשם, בנסיבות העניין, נע בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים.
20. לקחתי בחשבון את **הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות** (סעיף 40 יא לחוק העונשין): הנאשם נעדר עבר פלילי; הנאשם הודה במיוחס לו בסיומה של פרשת התביעה, משמע שלא בהזדמנות הראשונה; הנאשם אדם דל, מצבו הכלכלי קשה והוא מתגורר במפעל בו הוא עובד; לפי תסקיר שירות המבחן, הנאשם נעדר מערכת תמיכה משפחתית משמעותית ונוטה לצרוך אלכוהול כמענה לקשייו הרגשיים, תוך טשטושם וצמצומם. הנאשם נטל אחריות העבירות שיוחסו לו אולם הסביר כי היתה אלימות הדדית. להתרשמות שירות המבחן, אם יוטל על הנאשם מאסר בפועל, ולו בעבודות שירות, יהיה בכך כדי לפגוע במקום עבודתו הקבוע, המהווה עבורו גורם הזדהות, מטיב, המסייע לו לנהל אורח חיים תקין. מכאן המליץ שירות המבחן להסתפק בעונש של צו שירות לתועלת הציבור.
21. לאור האמור על העונש להימצא בחלקו התחתון של המתחם, אולם לא בתחתית מתחם העונש ההולם, משמע אין להסתפק במאסר על תנאי בלבד. שקלתי אם יש מקום להטיל על הנאשם מאסר בדרך של עבודות שירות, אולם לאור הערכת שירות המבחן, כי עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות עלולה לפגוע בתעסוקתו ובמגוריו במקום עבודתו, הגעתי לכלל מסקנה, כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן. לצד זאת, החלטתי להטיל עליו צו שירות לתועלת הציבור בהיקף גדול יותר מזה שהמליץ עליו שירות המבחן, וזאת לצד מאסר על תנאי ופיצויים למתלוננת, שישקפו את פגיעתו בה.

סוף דבר

22. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור עבירות כלפי בת זוג או עבירות אלימות;

ב. צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות. רשמתי לפניי את הצהרת הנאשם, לאחר תרגום לשפה האמהרית, כי בדעתו לבצע את צו השירות לתועלת הציבור. כן הובהר לנאשם, כי אם יפר את הוראות שירות המבחן, ניתן יהיה לבטל את גזר דינו ולגזור דינו מחדש;

עותק יישלח לשירות המבחן.

ג. הנאשם ישלם למתלוננת, עדת תביעה מספר 1, פיצויים בסכום של 2,000 ₪. את הפיצויים ישלם ב-5 תשלומים שווים החל מיום 1.12.17 וב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ה' חשוון תשע"ח, 25 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.